

Isamaaline tänukõne

Lugupeetud kuulajad!

Sel aastal saab meie armas Eesti riik 105-aastaseks. Täna tahaksin ma tänada neid inimesi, kes teevad meie Eestimaa nii ärksaks ja toredaks riigiks.

Tänan oma vanemaid, kes mu siia maailma tõid ja kasvasid mu üles, kes ei väsi mind toetamast ja õpetamast.

Tänan oma vanavanemaid, kes pidid okupatsiooni ajal pingutama, et meie riiki taastada. Kuna vanavanaema oli vanas eas ja tegi rasket kolhoositööd, pidi tema tütar ehk minu vanaema loobuma edasiõppimisest. Eluratas on niimoodi läinud, et minu ema pidi samuti loobuma edasiõppimisest oma ema ehk minu vanaema aitamiseks.

Vanaisa küüditati 1949. aastal 11-aastasena Siberisse ning tuli tagasi Eestisse minuvanusena. Praegusel ajahetkel ei kujutaks sellist olukorda ette, et oleksin sattunud sunniviisiliselt sellisesse keskkonda. Koju naastes ei leidnud ta eest ei oma peret ega samuti saanud ta pöörduda oma koju, kuna siinsed inimesed pidasid teda vaenlaseks. Sel aastal sai ta 85-aastaseks, ta on tõesti maailma parim vanaisa.

Tänan oma vendi, keda armastan kogu südamest, koos kasvades oleme õppinud üksteisest hoolima ja üksteisega arvestama. Kui mul on arvutiga probleeme, pöördun oma vanema venna poole. Kui mu väiksel vennal on koolitükkidega abi vaja, aitan teda ise meelega.

Tänan oma sõpru, kellega koos saan oma elu parimad mälestused. Kustumatu mälestuse jättis LÜGi Playback ja selleks valmistumine, tore, et pugesime publiku südamesse.

Tänan oma praeguseid ja endiseid õpetajaid, kes andsid ja annavad mulle teadmisi, mis aitavad mul elus edasi liikuda.

Tänan sportlasi, kes pakuvad meile kaasaelamisrõõmu ja võimalust tunda uhkust enda saavutuste üle. Toon näideteks atleete, kes on saavutanud võrratuid tulemusi olümpiamängudel: Gerd Kanter, Erki Nool, Katrina Lehis ja Erika Salumäe. Tunnen uhkust, kui näen Eesti sportlasi pjedestaalil, Eesti trikoloori tõusmas riigi hümni saatel.

Tänan kunstiinimesi, kelle loomingut saame nautida täna ja tulevikus. Meie seas on olnud andekaid kultuuriinimesi: Anton Hansen Tammsaare, Jaan Kross, Gustav Ernesaks ja Friedebert Tuglas. Saame lugeda ja samastuda Andrese ja Krõödaga, saame laulda külge külge kõrval laulukaare all Ernesaksa "Mu isamaa on minu arm".

Tänan poliitikuid, kes panevad paika meie riigi toimimise raamid. Tänan meie jõustruktuure, kes hoolitsevad meie igapäevase turvalisuse eest.

Täna meedikuid, kes on viimase kolme aasta jooksul teinud väga rasket ja vajalikku tööd, nad on ohverdanud kogu oma aja meie Eesti inimeste jaoks. Täna põllumehi, treenereid, ehitajaid, IT-töötajaid - kõiki neid, kellest sõltuvad meie igapäeva elu piasjad.

Nad kõik annavad oma panuse meie riigi hüvanguks. Tänu neile saan õppida ja elada sellises Eestis, mida ma armastan. Soovin neile ja kõigile teile jõudu, tervist ja visadust! Üheskoos viime Eesti elu edasi!

Elagu Eesti!

Täna tähelepanu eest!

Kaspar Kants

10.H